

Bryssel den 25.11.2013
COM(2013) 833 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Om utrotande av kvinnlig könsstympning

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

Om utrotande av kvinnlig könsstympning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	4
2.	Mot en bättre förståelse för kvinnlig könsstympning i EU	5
3.	Främja en hållbar social förändring för att förebygga kvinnlig könsstympning.....	6
4.	Stödja medlemsstaternas insatser för effektivare åtal mot kvinnlig könsstympning ...	8
5.	Skydda utsatta kvinnor på EU:s territorium.....	9
6.	Främja utrotandet av kvinnlig könsstympning globalt.....	10
7.	Genomförande, övervakning och utvärdering.....	12
8.	Slutsats	12

1. INLEDNING

Varje år försämrar livskvaliteten dramatiskt för miljontals kvinnor och flickor världen över på grund av kvinnlig könsstympning. Förfarandet innebär att de externa genitalierna helt eller delvis avlägsnas eller att annan skada tillfogas könsorganen av icke-medicinska skäl¹. Tusentals kvinnor och flickor som bor i Europa är drabbade eller riskerar att utsättas för detta.

Kvinnlig könsstympning erkänns internationellt som en kränkning av kvinnors mänskliga rättigheter och som en form av övergrepp mot barn. I likhet med andra former av könsrelaterat våld utgör det ”ett brott mot den grundläggande rättigheten till liv, frihet, säkerhet, värdighet, jämställdhet mellan kvinnor och män, ickediskriminering och fysisk och mental integritet”². Det strider även mot barnets rättigheter enligt definitionen i FN:s konvention om barnets rättigheter.

I hela världen höjs nu rösterna för ett stopp mot kvinnlig könsstympning. Under ledning av den afrikanska gruppen och med starkt stöd av EU antog FN:s generalförsamling 2012 en resolution som utgör en milstolpe i arbetet: ”*Intensifying global efforts for the elimination of female genital mutilations*”³. En uppföljande förklaring av den afrikanska gruppen i FN:s råd för mänskliga rättigheter i juni 2013, med stöd av EU:s medlemsstater, inriktades på de utmaningar som världssamfundet måste ta itu med för att uppnå nolltolerans för kvinnlig könsstympning. Dessutom ägnas särskild uppmärksamhet åt kvinnlig könsstympning vid uppföljningen av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Grundläggande rättigheter och jämställdhet hör till kärnan av EU:s värderingar. EU har under lång tid arbetat för att få ett slut på könsrelaterat våld och våld mot barn, såsom framhålls i EU:s strategi för jämställdhet⁴, i direktivet om brottsoffers rättigheter⁵ och i EU-agendan för barns rättigheter⁶.

Detta meddelande från kommissionen om kvinnlig könsstympning bygger på EU:s mångåriga arbete och på rapporten från Europeiska jämställdhetsinstitutet⁷. Meddelandet stöder sig också på en rundabordskonferens på hög nivå om kvinnlig könsstympning⁸, bidrag från det civila samhället, internationella organisationer, den akademiska världen och organ för likabehandling, ett offentligt samråd⁹ och ett skriftligt yttrande från EU:s rådgivande kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män¹⁰. Detta meddelande omfattar såväl inre som yttre politik och förordar en övergripande och integrerad strategi, med särskild tonvikt på förebyggande åtgärder.

¹ Enligt Världshälsoorganisationens (WHO) definition.

² Rådets slutsatser om bekämpning av våld mot kvinnor, och tillhandahållande av stödtjänster för offer för våld i hemmet som antogs den 6 december 2012.

³ FN:s generalförsamlings resolution 67/146 antagen den 20 december 2012.

⁴ KOM(2010) 491 slutlig.

⁵ Direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem.

⁶ KOM(2011) 60 slutlig.

⁷ Europeiska jämställdhetsinstitutet 2013, *Female genital mutilation in the European Union and Croatia*.

⁸ Några av världens ledande företrädare för kampen mot kvinnlig könsstympning bjöds in till en rundabordskonferens den 6 mars 2013 för att ge upplysningar och råd.

⁹ Resultatet av samrådet finns på: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/gender-equality/opinion/130306_en.htm.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/other-institutions/advisory-committee>.

2. MOT EN BÄTTRE FÖRSTÅELSE AV KVINNLIG KÖNSTYMPNING I EU

Enligt Unicef¹¹ lever för närvarande mer än **125 miljoner kvinnor i världen** med konsekvenserna av kvinnlig könsstympning. Sedvänjan är vanligast i de västra, östra och nordöstra regionerna i Afrika, i vissa länder i Asien och Mellanöstern, och i hela världen bland vissa migranter från dessa områden. I EU nämns ofta siffran **500 000 offer**¹².

Det är **svårt att uppskatta antalet flickor i riskzonen**. Flickor som har migrerat från ett land där kvinnlig könsstympning praktiseras, eller där en eller båda föräldrarna har ursprung från ett sådant land, kan anses befinna sig i riskzonen¹³. En exakt bedömning av de faktorer som påverkar risk bör dock även beakta andra faktorer, t.ex. förändringar i föräldrarnas beteende eller religiösa övertygelse efter migration.

Förekomst av kvinnlig könsstympning i EU:s medlemsstater¹⁴

Land	År för offentliggörande	Antal kvinnor med kvinnlig könsstympning	Antal flickor som riskerar kvinnlig könsstympning	Antal brottmål i domstol ¹⁵
Belgien	2011	6 260	1 975	
Danmark		Uppgifter saknas		1
Tyskland	2007	19 000	4 000	
Irland	2011	3 170	Uppgifter saknas	
Spanien		Uppgifter saknas		6
Frankrike	2007	61 000	Uppgifter saknas	29
Italien	2009	35 000	1 000	2
Ungern	2012	170-350	Uppgifter saknas	
Nederländerna	2013	29 210	40-50 varje år	1
Sverige		Uppgifter saknas		2
Storbritannien	2007	65 790	30 000	

Dessutom råder det brist på bevis rörande omständigheterna för stympningar som utförs på flickor som bor i EU. I slutet av 1970-talet och början av 1980-talet togs flera ärenden till domstol i Frankrike¹⁶ vilket gav bevis på att stympningar hade utförts i Frankrike. Senare kan fällande domar för föräldrar och omskärare¹⁷ ha föranlett familjer att låta könsstympla sina flickor i hemländerna eller i en EU-medlemsstat där lagstiftningen eller dess tillämpning är

¹¹ Unicef, *Female Genital Mutilation/Cutting: A Statistical Overview and Exploration of the Dynamics of Change*, New York, 2013.

¹² Europaparlamentets resolution av den 16 juni 2012 om avskaffande av kvinnlig könsstympning (2012/2684 (RSP)). Notera att inte alla länder gör uppskattningar, och att sådana uppskattningar inte nödvändigtvis är jämförbara.

¹³ Europeiska jämställdhetsinstitutet 2013, *Female genital mutilation in the European Union and Croatia*.

¹⁴ Källa: Europeiska jämställdhetsinstitutet 2013, utom för uppgifter från Nederländerna: Exterkate 2013 – *Female Genital Mutilation in the Netherlands. Prevalence, incidence and determinants*. Pharos – Centre of Expertise on Health for Migrants and Refugees.

¹⁵ Domstolsförfaranden, inklusive fällande domar, som registrerats fram till januari 2012.

¹⁶ Europeiska jämställdhetsinstitutet 2012 – *Study to map the current situation and trends of FGM: country reports*.

¹⁷ Den person (i allmänhet en kvinna) som utför kvinnlig könsstympning.

svagare. De senaste domstolsärendena i EU illustrerar stympningar som begåtts både utomlands (fall från Italien, Spanien, Danmark och Sverige) och i EU (fall från Spanien och Frankrike).

Syfte

Öka kunskaperna om kvinnlig könsstympning i EU

Åtgärder

Europeiska kommissionen kommer att göra följande:

- Begära att Europeiska jämställdhetsinstitutet utvecklar gemensamma metoder och indikatorer för att mäta förekomsten av kvinnlig könsstympning, i syfte att uppskatta antalet kvinnor och flickor som riskerar att bli stympade och antalet kvinnor som drabbats av kvinnlig könsstympning i EU.
- Utredda möjligheten att utarbeta en undersökning samt kvantitativ och kvalitativ forskning om kvinnlig könsstympning.
- Uppmuntra medlemsstaterna att utarbeta särskilda indikatorer på kvinnlig könsstympning som en del av EU:s uppföljning av Pekingplattformen.

3. FRÄMJA EN HÅLLBAR SOCIAL FÖRÄNDRING FÖR ATT FÖREBYGGA KVINNLIG KÖNSTYMPNING

3.1. Främja en hållbar social förändring för att förebygga kvinnlig könsstympning

Kvinnlig könsstympning är en **djupt rotad social norm** som pressar familjer till att följa förväntningar inom gruppen. Det kan kopplas till den sociala kontrollen av kvinnors sexualitet samt till olika övertygelser och farhågor. Trots att könsstympningen får allvarliga kort- och långsiktiga fysiska och psykiska konsekvenser utövas den ofta i övertygelsen om att det gynnar flickan. Vid migration kan det också vara ett sätt att hålla en länk till ursprungslandet och bevara den kulturella identiteten. Kvinnlig könsstympning är en intim fråga som fortfarande ofta är tabubelagd i de berörda grupperna. Det är därför viktigt att man tar hänsyn till dess komplexitet.

Det är nödvändigt med rättsliga ramar och verkställighet, men detta räcker inte för att se till att könsstympningen upphör. **Det krävs ändrade attityder och övertygelser i de berörda grupperna.** Resultaten av flera projekt som finansierats genom EU:s Daphneprogram¹⁸ visar att riktade medvetandehöjande åtgärder måste utarbetas med och inom de drabbade grupperna. Dessa åtgärder måste engagera både kvinnor och män, religiösa ledare och företrädare för gruppen, respekterade och inflytelserika personer i de olika grupperna samt brottsoffer som är villiga att berätta, såväl unga som gamla. Åtgärderna måste bygga på befintligt motstånd mot kvinnlig könsstympning inom den berörda gruppen och länka samman EU och ursprungsländerna.

En färsk rapport¹⁹ visar att kvinnlig könsstympning oftare förekommer i fattiga familjer eller familjer där föräldrarna har en låg utbildningsnivå. Därför är det av yttersta vikt att **stärka**

¹⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 779/2007/EG av den 20 juni 2007 om inrättande för perioden 2007–2013 av ett särskilt program för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne III-programmet) som en del av det allmänna programmet ”Grundläggande rättigheter och rättvisa”. Se även

¹⁹ <http://ec.europa.eu/justice/grants/programmes/daphne/>
Unicef 2013.

kvinnors ställning och ge dem möjlighet att fatta välgrundade beslut för sig själva och sina barn när man inför åtgärder för att se till att denna sedvänja upphör.

3.2. Utveckla ett övergripande samarbete

Det verkar som om tusentals flickor bosatta i EU riskerar att bli stympade. Människor från många olika yrkesområden kommer i kontakt med dessa flickor, i synnerhet människor som arbetar med hälsovård, utbildning, skydd av barn, socialtjänst, rättsväsende eller invandring och asyl. Om de ska kunna erbjuda adekvat skydd och stöd krävs det ett övergripande samarbete som bygger på gedigna kunskaper om kvinnlig könsstympning. Beroende på deras roll och ansvar bör yrkesverksamma inom dessa områden kunna identifiera flickor i riskzonen och kvinnor som utsatts för kvinnlig könsstympning och rapportera till de behöriga myndigheterna så att lämpliga skyddsmekanismer och stöd tas i anspråk. För att möjliggöra detta måste ämnet könsrelaterat våld, inklusive kvinnlig könsstympning, ingå i läroplanerna för alla yrken som kan komma i kontakt med de berörda grupperna. Utbildningsmaterial och utbildning behöver utarbetas, stöd till icke-statliga organisationer som arbetar med denna fråga måste säkerställas, och effektiva sektorsöverskridande protokoll upprättats. Tydliga riktlinjer om tystnadsplikt och villkor för offentliggörande är av avgörande betydelse.

Kvinnlig könsstympning som utförts av hälso- och sjukvårdspersonal är en växande källa till oro i hela världen. Några icke-statliga organisationer har också tagit upp det faktum att kvinnor reinfibuleras²⁰ på sjukhus efter förlossningen, på kvinnans eller hennes familjs begäran, trots att detta är förbjudet enligt nationell lagstiftning i EU.

Dessutom har **många kvinnor som har överlevt kvinnlig könsstympning också varit utsatta för andra former av våld**, t.ex. tidiga äktenskap, barnäktenskap, tvångsäktenskap eller våld i hemmet. Såsom migranter, ibland beroende av maken, fadern eller andra släktingar, kan de ha en särskilt utsatt position. Medlemsstaterna uppmanas att göra det enklare för dem att vid behov få tillgång till sociala förmåner och tjänster, samt få tillgång till utbildning.

De flesta som utsatts för kvinnlig könsstympning behöver hjälp med att hantera de kort- och långsiktiga följderna av förfarandet. Deras behov varierar beroende på ålder och situation. Med lämpligt stöd skulle de få ökad medvetenhet om de skadliga hälsoeffekterna av denna sedvänja. Vissa medlemsstater (t.ex. Belgien, Frankrike, Italien, Sverige och Storbritannien²¹) har inrättat vårdcentraler som är specialiserade på offer för kvinnlig könsstympning. De tillhandahåller främst gynekologiska tjänster, särskilt för gravida kvinnor. Det verkar dock råda brist på verksamheter med en helhetssyn, som t.ex. omfattar psykologiskt, psykosexuellt eller posttraumatiskt stöd.

Medlemsstaterna uppmanas att göra vårdpersonalen mer medveten om kvinnlig könsstympning (identifiering, förebyggande åtgärder, behandling, vård i samband med graviditet och förlossning), inklusive uppföljning av friska barn. De uppmanas att tillhandahålla tillräcklig rapportering om kvinnlig könsstympning, i synnerhet genom att fullt ut göra bruk av WHO:s internationella sjukdomsklassifikation.

Syfte

²⁰ Enligt WHO innebär infibulation en förminskning av den vaginala öppningen genom skapande av en försegling. Förseglingen bildas genom att man skär och sammanfogar de inre och/eller de yttre blygdläpparna, med eller avlägsnande av klitoris. Vagina måste öppnas igen för sexuell aktivitet och förlossning, ett förfarande som kallas defibulation. I vissa fall följs detta av reinfibulation.

²¹ Europeiska jämställdhetsinstitutet 2013.

Främja effektiva förebyggande åtgärder och stödåtgärder för brottsoffer, bl.a. genom att påverka de sociala normerna samt att förbättra kvinnors ställning.

Åtgärder

Europeiska kommissionen kommer att göra följande:

- Främja utarbetandet av utbildningsmoduler, sektorsövergripande riktlinjer och protokoll genom det framtida programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap. Dessa kommer att inriktas på relevanta yrkesgrupper och syftar till att förebygga kvinnlig könsstympning och stödja offren.
- Uppmuntra medlemsstaterna att stärka sina system för skydd av barn genom att säkerställa bättre samordning och samarbete mellan olika verksamheter, för att göra dem mer integrerade och bättre rustade att hantera konkreta exempel på eller risker för övergrepp mot barn, inklusive kvinnlig könsstympning.
- Som uppföljning till Daphne-programmet fullt ut utnyttja EU:s nya program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap²² för att finansiera insatser av icke-statliga organisationer som syftar till att förhindra våld mot kvinnor och barn, samt att informera barn om deras rättigheter och att främja respekten av deras rätt att bli hörda.
- Som uppföljning av Programmet för livslångt lärande och programmet Aktiv ungdom fullt ut utnyttja programmet Erasmus+ och andra europeiska finansieringsinstrument för att, i förekommande fall, finansiera åtgärder för att öka medvetenheten och förändra attityderna (särskilt hos föräldrar) och involvera lärare, pedagoger, familjer och samhällsgrupper. Verksamheten kan syfta till att stärka unga invandrarkvinnors ställning, att förbättra utbildningen av lärare och andra personer som kommer i kontakt med de berörda grupperna och till att förebygga våld mot kvinnor.
- Främja åtgärder inom ramen för den framtida asyl- och migrationsfonden som inriktas på att ge migrerande kvinnor och flickor en starkare ställning och att öka deras integration i de mottagande samhällena.
- Ta upp könsrelaterat våld, inbegripet kvinnlig könsstympning, i alla framtida arbeten kring EU:s riktlinjer för system för skydd av barn.
- Utforma specifika fortbildningsmoduler som omfattar frågor som rör könsstympning för hälso- och sjukvårdspersonal som arbetar med migranter.

4. STÖDJA MEDLEMSSTATERNAS INSATSER FÖR EFFEKTIVARE ÅTAL MOT KVINNLIG KÖNSSTYMPNING

I FN:s resolution ”*Intensifying global efforts for the elimination of female genital mutilations*”²³ uppmanas länder att anta och genomföra lagstiftning som förbjuder kvinnlig könsstympning.

Kvinnlig könsstympning är åtalbart i alla EU-medlemsstater, antingen enligt den allmänna straffrättsliga lagstiftningen eller genom specifika straffrättsliga bestämmelser²⁴. En **extraterritorialitetsprincip** ingår ofta, vilket gör det möjligt att åtala kvinnlig könsstympning

²² KOM(2011) 758 slutlig.

²³ FN:s generalförsamlings resolution 67/146.

²⁴ Belgien, Danmark, Irland, Spanien, Italien, Cypern, Österrike, Sverige, Storbritannien och Kroatien har särskilda bestämmelser om kvinnlig könsstympning.

som har begåtts utomlands, om offret eller de(n) person(er) som utövat eller planerat ingreppet är medborgare i det land som utreder ärendet.

Straffrättsliga ärenden som gäller könsstympning är dock sällsynta i domstolarna, främst beroende på offrens ovilja att väcka talan. Det råder också brist på verksamheter med tillräcklig sakkunskap som kan erbjuda stöd till brottsoffer som träder fram. Möjligheterna att erbjuda lämplig uppföljning till offren försvåras också av bestämmelser om tystnadsplikt och det faktum att det inte finns några mekanismer för att hänvisa flickor som riskerar att eller som har könsstympats till stödverksamheter.

Lagstiftning, effektiva åtal och domar mot föräldrar och skärare förefaller vara mycket viktiga medel för att avskräcka föräldrar från stympa sina barn och för att hjälpa dem att stå emot trycket från sina familjer och grupper.

Det finns skäl att undersöka både nationell lagstiftning och aktuella domstolsärenden eftersom de ger en insikt i vissa av de viktiga juridiska frågorna kring kvinnlig könsstympning. Så blev t.ex. ett föräldrapar i Spanien nyligen dömda för att ha stympat sitt barn innan hon migrerade till Europa. Frågan om **barnets bästa** bör också lyftas fram som en primär fråga i alla straffrättsliga förfaranden (från förundersökningen till dess att en påföljd fastställs), för att t.ex. förhindra att ett barn blir offer två gånger, först på grund av kvinnlig könsstympning och sedan på grund av att föräldrarna fräntas vårdnaden.

Syfte

Stödja medlemsstaternas tillämpning av förbud mot kvinnlig könsstympning.

Åtgärder

Europeiska kommissionen kommer att göra följande:

- Analysera medlemsstaternas straffrättsliga lagar och domstolsärenden som rör kvinnlig könsstympning och anordna ett utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna för att bedöma vilka åtgärder på EU-nivå som skulle kunna ge ett mervärde.
- Sprida befintligt utbildningsmaterial för rättstillämpare genom lämpliga plattformar.
- Genomdriva de rättigheter för brottsoffer som fastställs i direktivet om brottsoffers rättigheter²⁵, särskilt rätten att få tillgång till allmänna och specialiserade stödverksamheter.

5. SKYDDA UTSATTA KVINNOR PÅ EU:S TERRITORIUM

EU:s skyddsdirektiv²⁶ garanterar **rätten till internationellt skydd** för kvinnor som känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper risk att drabbas av kvinnlig könsstympning. Det omfattar även föräldrar som fruktar förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada om de vägrar att ge sitt medgivande till att barn genomgår kvinnlig könsstympning. Det reviderade skyddsdirektivet²⁷ stärker skyddet för dem som fruktar kvinnlig könsstympning. I direktivet sägs uttryckligen att hänsyn bör tas till faktorer som hänger samman med sökandens

²⁵ Direktiv 2012/29/EU.

²⁶ Rådets direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet.

²⁷ Direktiv 2011/95/EU om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet.

kön i den mån de hör ihop med den sökandes välgrundade fruktan för förföljelse. Sådana frågor omfattar könsidentitet och sexuell läggning, som kan ha samband med vissa rättstraditioner eller seder som leder till t.ex. könsstympning.

I det omarbetade direktivet om asylförfaranden²⁸ **fastställs att asylförfaranden ska ta hänsyn till faktorer som avser kön.** i) alla kvinnliga sökande kommer att ges möjlighet att få tillgång till asylförfarandet, att få sina ärenden prövade individuellt och erhålla faktiskt skydd om de uppfyller kraven, ii) ansvariga myndigheter måste vara beredda att tillmäta vederbörlig vikt till komplexa könsrelaterade skäl, iii) kvinnliga sökande måste få en faktisk möjlighet att berätta om sina personliga erfarenheter för asylmyndigheterna i en säker och konfidentiell miljö och att få tillgång till viktiga förfarandegarantier såsom tolkning och juridisk rådgivning, iv) offer för tortyr och andra allvarliga former av sexuellt, fysiskt eller psykiskt våld ska få tillräcklig tid och stöd för att förbereda sig för personliga intervjuer och andra viktiga steg i förfarandena.

I det omarbetade direktivet om normer för mottagande av personer som söker internationellt skydd²⁹ införs könsspecifika mottagningsvillkor som också kommer att gälla dem som riskerar att utsättas för kvinnlig könsstympning, nämligen att i) de särskilda behoven hos alla sårbara kvinnliga sökande måste identifieras i rimlig tid, ii) de som varit utsatta för grova våldshandlingar ska få tillgång till rehabilitering för att få nödvändigt psykologiskt och medicinskt stöd och iii) förläggningar bör ta hänsyn till könsperspektivet.

Som ett komplement till dessa lagstiftningsåtgärder kan Europeiska stödkontoret för asylfrågor främja bästa praxis och en gemensam strategi för könsrelaterade frågor, särskilt när det gäller **utbildning** av personal som handlägger asylfrågor och **information om ursprungsland**.

Europeiska flyktingfonden och den framtida asyl- och migrationsfonden ger en medlemsstat ekonomiska incitament att **vidarebosätta** (överföra) vissa kategorier av personer, såsom kvinnor och barn i riskzonen, till den medlemsstaten på frivillig basis.

Syfte

Garantera skydd för utsatta kvinnor inom EU:s nuvarande rättsliga ram på asylområdet.

Åtgärder

Europeiska kommissionen kommer att göra följande:

- Fortsätta att övervaka ett snabbt införlivande och korrekt genomförande av EU:s rättsliga ram på asylområdet för att garantera skydd till utsatta kvinnor.
- Se till att de utbildningsverktyg och den information om ursprungsland som sammanställts av Europeiska stödkontoret för asylfrågor även innehåller en könsaspekt, däribland uppgifter om kvinnlig könsstympning i tillämpliga fall.
- Fortsätta att uppmuntra medlemsstaterna att utnyttja de finansiella incitament som föreskrivs i befintliga rättsakter för att öka medvetenheten hos de yrkesverksamma inom asylområdet.
- Uppmuntra medlemsstaterna att fortsätta, börja eller öka användningen av ekonomiska incitament för vidarebosättning av utsatta kvinnor och barn, bl.a. dem som hotas av könsrelaterat våld.

²⁸ Direktiv 2013/32/EU om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd.

²⁹ Direktiv 2013/33/EU om normer för mottagande av personer som söker internationellt skydd.

6. FRÄMJA UTROTANDET AV KVINNLIG KÖNSSTYMPNING GLOBALT

EU har under många år **aktivt deltagit i det internationella samarbetet för att främja utrotandet av kvinnlig könsstympning**. På global nivå har EU bidragit till att utarbeta starka åtaganden som tvingar alla länder att förbjuda, bestraffa och vidta lämpliga åtgärder för att ändra de sociala normer som ligger till grund för kvinnlig könsstympning. EU stödde t.ex. FN:s generalförsamlings resolution om avskaffande av kvinnlig könsstympning³⁰ och arbetade under 2012 tillsammans med den afrikanska gruppen i FN:s råd för mänskliga rättigheter för att ge ytterligare kraft åt åtagandena i resolutionen.

Europeiska unionen förespråkar också ett förbättrat **internationellt skydd av kvinnor och flickor i riskzonen för kvinnlig könsstympning i hela världen** i sina förbindelser med tredjeländer och i internationella forum.

EU:s insatser mot kvinnlig könsstympning utanför Europa underbyggs med särskilda EU-åtaganden och vägledning (EU:s riktlinjer om våldet mot kvinnor, EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati samt landsstrategier för mänskliga rättigheter där insatser mot kvinnlig könsstympning prioriteras i berörda länder). Förebyggande av kvinnlig könsstympning ingår också som ett tema för samarbete inom ramen för Cotonouavtalet, det mest omfattande partnerskapsavtalet mellan EU och de 79 AVS-länderna. Dessutom beaktas de underliggande orsakerna till kvinnlig könsstympning genom EU:s stöd till bredare utvecklingsmål för jämställdhet och kvinnors egenmakt, särskilt när det gäller utbildning för flickors och kvinnor, deras mänskliga rättigheter och deras sexuella och reproduktiva hälsa.

Mellan 2006 och 2012 har 17 projekt om kvinnlig könsstympning i 18 länder tagit emot EU-stöd på cirka 8 miljoner euro, vilket omfattar stöd åt insatser från det civila samhällets organisationer och regeringar samt Förenta nationernas organisationer, särskilt Unicef.

Sammantaget kan man se en positiv utveckling eftersom **kvinnlig könsstympning gradvis upphör i de 28 mest drabbade länderna**. Hittills har 42 länder antagit lagstiftning som uttryckligen fördömer kvinnlig könsstympning. Avgörande i detta avseende har varit att det uppstått ett starkt engagemang från de berörda regeringarna. Regionala organisationer, framför allt Afrikanska unionen (AU), har spelat en viktig roll. Afrikanska unionens protokoll om kvinnors rättigheter, som ratificerats av 33 länder, fastställer att alla nödvändiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder måste vidtas för att bekämpa kvinnlig könsstympning. I detta ingår åtgärder för att öka allmänhetens medvetenhet om problemet, förbud genom lagstiftningsåtgärder som underbyggs av påföljder och stöd till brottsoffer.

EU kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att se till att kvinnlig könsstympning upphör, med vägledning av dokumenterad god praxis om vad som fungerar bäst för att göra framsteg. EU kommer att stödja sina åtgärder på både äldre och nyare framsteg vad gäller det globala samförståndet om behovet av att stärka världssamfundet föresats att sätta stopp för kvinnlig könsstympning. Att koppla kvinnlig könsstympning till flickors och kvinnors egenmakt och utbildning, till deras sexuella och reproduktiva hälsa och till att förebygga tidiga äktenskap samt barn- och tvångsäktenskap har visat sig göra det lättare att frångå sedvänjan.

Syfte

Främja att kvinnlig könsstympning upphör i hela världen och öka skyddet för utsatta kvinnor i länder utanför EU.

Åtgärder

Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten kommer att göra följande:

³⁰ FN:s generalförsamlings resolution 67/146.

- Ta upp kvinnlig könsstämpning i EU:s årliga dialog med det civila samhällets organisationer i partnerländerna.
- Utarbeta en vägledning om kvinnlig könsstämpning till cheferna för EU:s beskickningar i berörda partnerländer.
- Integrera frågor som rör kvinnlig könsstämpning i utbildning om jämställdhet och barns rättigheter för EU-personal som arbetar vid EU-delegationerna i de berörda länderna.
- Stödja en regional kampanj för utrotande av kvinnlig könsstämpning.
- Fortsätta att samarbeta med Afrikanska unionen och afrikanska gruppen i FN om ytterligare initiativ för att stärka den globala kampen mot kvinnlig könsstämpning.
- Fortsätta att verka för en bättre nationell lagstiftning om kvinnlig könsstämpning där så behövs.
- Fortsätta att stödja initiativ för kapacitetsuppbyggnad för medborgarna och det civila samhällets organisationer.
- Fortsätta att ta upp frågor som rör kvinnlig könsstämpning i politiska dialoger, dialoger om mänskliga rättigheter och policydialoger med berörda partnerländer, bl.a. när hälso- och sjukvården är ett centralt område för samarbete.
- Fortsätta att främja ett starkare internationellt skydd av kvinnor och flickor i riskzonen för kvinnlig könsstämpning i hela världen i sina förbindelser med tredjeländer och i internationella forum.

7. GENOMFÖRANDE, ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

För att säkerställa snabba framsteg och uppnå de mål som ställs upp i detta meddelande kommer **en ad hoc-grupp inom kommissionens arbetsgrupp för jämställdhet** att granska, utvärdera och övervaka åtgärderna i detta meddelande och årligen rapportera om vilka åtgärder som vidtagits. Två år efter det att meddelandet har antagits kommer kommissionen att utvärdera det och besluta om uppföljning.

Utöver denna interna övervakning kommer Europeiska kommissionen att regelbundet **samråda med icke-statliga organisationer och experter som är verksamma på området**. Icke-statliga organisationer har haft och kommer fortsätta att ha en ytterst viktig roll att spela när det gäller att skydda flickor i riskzonen, utbilda berörda yrkesgrupper, på ett inkännande sätt öka medvetenheten i de berörda grupperna, utveckla kunskap, material och god praxis, sätta frågan på dagordningen för beslutsfattare och bygga broar mellan Europa och ursprungsländer. I hela EU står det civila samhällets organisationer inför samma utmaningar och behöver få möjlighet att utbyta information och god praxis, utveckla projekt och metoder, samt få kollegial granskning av sitt arbete.

Syfte

Genomföra de åtgärder som planeras i meddelandet och se till att frågan ständigt hålls aktuell.

Åtgärder

Europeiska kommissionen kommer att göra följande:

- Övervaka att de åtgärder som planeras i detta meddelande genomförs snabbt och utvärdera dem varje år runt den 6 februari, som är den internationella dagen för nolltolerans för kvinnlig könsstämpning.

- Underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis om frågor som rör kvinnlig könsstympning mellan icke-statliga organisationer och experter.
- Uppmuntra ordförandeskapen för Europeiska unionens råd att sätta kvinnlig könsstympning på dagordningen för möten med chefläkare och chefssjuksköterskor inom EU.
- Organisera en workshop om kvinnlig könsstympning som en del av 2013 års europeiska forum om barnets rättigheter.
- Föra upp kvinnlig könsstympning på dagordningen för 2014 års informella medlemsstatsexpertgrupp om barnets rättigheter.

8. SLUTSATS

Med detta meddelande om kvinnlig könsstympning upprepar Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten sitt **åtagande att bekämpa våld mot kvinnor och att utrota kvinnlig könsstympning både inom och utanför EU**, och erkänner att kopplingen mellan de berörda grupperna i EU och deras ursprungsländer måste beaktas.

EU kommer att fortsätta att ta upp frågan i framtiden och kommer att stödja dem som har varit aktivt engagerade på området under många år, särskilt internationella organisationer, medlemsstater och icke-statliga organisationer. EU kommer att fortsätta att utveckla strategier och vidta åtgärder mot bakgrund av att kvinnlig könsstympning har mångfacetterade aspekter som kräver sektorsövergripande åtgärder och ett nära samarbete med de samhällen där det tillämpas.